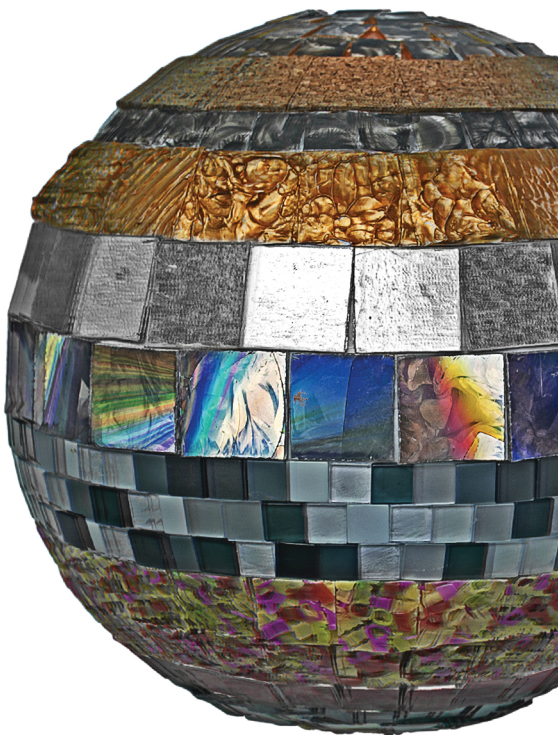

Andrei Dósa
adevăratul băiat de aur

adevăratul băiat de aur de Andrei Dósa
© 2017 Casa de Editură Max Blecher
pentru prezenta ediție

Colecția *Plantații*

Redactor: CLAUDIU KOMARTIN

Lector: MARIUS ALDEA

Concept grafic: ANA TOMA

Descrierea C.I.P. a Bibliotecii Naționale a României

DÓSA, ANDREI

Adevăratul băiat de aur / Andrei Dósa. – Bistrița : Casa de
Editură Max Blecher, 2017

ISBN 978-606-8577-41-8

821.135.1

Andrei Dósa
adevăratul băiat de aur

CASA DE EDITURĂ
MAX BLECHER
2017

CHEF IEFTIN

uplift

intră aici
și pierde-ți răsuflarea

clopoței și incantații chimice
în coșul pieptului

mulțumire
gratitudine
extaziere

în catedrala gotică
lumini și orgă ca pe vremuri
când omul era mic
și ușor
de copleșit

lumini disco

tensiunea crește
trec specii invazive
trupuri tinere
ce nu-și găsesc locul

poate că e jocul
scaunele muzicale
dar nu sunt scaune
nu-s copii

sexe ușor
emoționate
capete strălucesc
în autopolenizare

f1

în semiobscuritatea pub-ului
unde cei mai mulți tremură de nerăbdare
ca alcoolul să-și facă efectul
ecranele transmit pit-stops
filmate din toate unghiurile

resuscitare cu hidrocarburi
asistenți îngenunchiați în fața roților
dăruire totală zeilor adrenalinei

sub norii incandescenti
sub razele sparte de cască
pilotul tremură în turația motorului
se pregătește să iasă de pe orbită

spre o lume în care lucrurile
sunt atât de intense încât
tremurul acesta trece drept
pur fiziologic

jingfan

o sută douăzeci la oră
pe segmentele în linie dreaptă
lanuri de floarea soarelui
abia trezite din narcoza
celor 8 ore de întuneric

galben aprins aproape murdar
pământ în mișcare oscilatorie
printre rânduri
până la turnurile de răcire

patru zeloți și diafana lor ocrotitoare
parcă abia ieșită din adolescență
pregătiți să-și îmbogățească sufletul
cu muzică nouă

senzația de certitudine cât de cât
că vom fi aici și peste 20 și peste 30 de ani
și cât de mult se vor mai diversifica
până atunci firele ce ne leagă de lume –

înșirate pe ele
stegulețe jingfan cu rugăciuni
scrise pentru slava și eliberarea
sufletului nostru

zgomot alb

două generații intră la bănuiele
când eu dau dovadă de sociabilitate
puterea mea de a provoca participare
lasă un afterglow aspru
o cameră cu pereții albi
în care un câine alb a lătrat câteva ore
fac inventarul pierderilor
doi tac jenați unul se uită în telefon
apoi eu zâmbesc și râd toată seara
convulsiile astea în abdomen
atât de smerite

mesaje vocale

a. mai mult zgomot pentru nimic

de obicei
vorbești despre mine
cu altcineva
vorbești cu mine
prin altcineva

mă preocupă
circumstanțele
discuții inițiate de ceilalți
în spații închise
sticle în portbagaj
ciocnite la curbă

chem logica
din jucării zornăitoare
mă agit o vreme
pe lângă ea

cât să blochez acul
cât să fac scratchul
mâna grăbită
nu face muzică bună
accelerez în curbă

dau căutare automată
pe undele scurte
sar posturile mai repede
decât îmi ia să le găsesc

de obicei
vorbesc cu mine
prin altcineva

b. și ce e rău și ce e bine?

închid răul în abstract
închid binele
să interacționeze în aplicație

fiecare face zgomot
pentru el
nu pentru conținut
pentru starea de bine
generală
și-n definitiv pentru
a trece în neființă apreciat

cineva stabilește din setări
nivelul de reproșuri
când faci asta cu mâna ta
n-ai cum să ai remușcări

descompun binele
în intensitate și cantitate
în iconițe
exilez răul
în primitivul sistem
alfanumeric
las aplicația să ruleze

un stimul încalecă alt stimul
fumul umple baloane de săpun
fumul împrăștie baloane de săpun
conversații țipate în zgomotul boxelor
prostia capcană pentru atenție
și alte combinații pentru
miile de fabricuțe de plastic și frustrări
frumoși cu intermitențe
unsuroși cu intermitențe
trecând porțile de start
în cursa spre casă
migrație alcoolizată
împuținată sistematic de taxiuri

Fake din viscere

E party și nimic palpabil,
nimic de palpat în fața oglinzii.
Facem din noapte zi după zi
ne rotim în jurul
flăcării fake din viscere.
Și nu iese niciodată scânteie
atunci când ni se ating
pubisurile de manechine.

Și e toată apăsarea asta
straturi straturi
entuziasmul frate cu autismul,
tirul imprecis al cuvintelor,
magma direcționată spre
falii inactive.
Un șir de eșecuri și erori
pe măsura noastră.

Așteaptă cuminte,
vei fi recompensat la sfârșit
cu un os.

Shortest racing circuit

Când ne amintim
de socializarea din weekendul trecut
și din cel de dinainte etc.,
putem să ometem aspectele de coloratură locală,
caracteristici ale personajelor,
întâmplări și alte proptele.

Dar un lucru trebuie spus.
Încet-încet, efectele au început să se vadă:
ni s-au înroșit ochii, am început să transpirăm
să tremurăm ca într-o noapte cu febră,
să tușim și să vorbim în dodii.

Un aspect de structurare a vieții
este existența unui loc unde oamenii să meargă
când consideră că rolul
nu li se potrivește momentan.

Și chiar dacă am conservat ceva din energia primilor pași,
din elanul ăla nebun când nu-mi păsa
că aș putea să cad și să dau cu capul de calorifer
pentru că nu exista calorifer,
nu exista cădere,
acum pietrele de moară scrâșnesc
sub tracțiunea animală.

majestic

eram la un party pe canapele
fetele dădeau nervos din umeri
băieții nu știau ce să mai întrebe
băgam bere după bere
așteptând să se întâmple ceva

anecdotele erau cusute cu ață albă
bravadele trădau
incoerență și disconfort
ochii întorși mereu spre ușă
nutrind vag speranța că o să apară
o ființă fabuloasă
s-o urmărim toți cu ură și interes
cum se rupe în figuri
se conversează
o fată cu glamour infect
un băiat cu săgeata succesului
trasă prea-n sus ca să nu-i
cadă apoi în cap

amicii m-au târât după ei
pe stradă alcoolul a început să lucreze
continuam să mă simt la periferia grupului realizam
că nu rentează să țin pasul

muppets

casa e desenată de un copil
înăuntru e închis un crocodil
în nisipul spălat de ape
o linie trasată cu bățul desparte
regimul diurn de regimul nocturn

nu cred că îi e greu să iasă
când oamenii interacționează
gândirea magică face implozie
siguranța devine relativă

urcăm în pneuri ne rostogolim în parc
temele și temerile serii se amestecă
șocul apropierii lasă goluri în comunicare
umplute fără părere de rău
de mascotele unor demoni adevărați

micile personalități splitate
au visat că fac parte din întreg
micile personalități splitate
s-au trezit pe blăniță cu o pată

asfalt rave

ți-e rău vrei mai mult
din aer vrei mai mult
și din soare zone întinse
de senzitivitate peste
plaje în zori rave party
pe insule

ți-e rău vrei mai multă
libertate de mișcare
și fete cu vespa
care iau autostopiști
pe autostrăzile de coastă ele
împart pliante-n benzinării

ți-e rău vrei mai multă
plăcere să le dai cleiul
pizdelor peste tine
o sută de moluște
un nor de muște

ți-e rău vrei mai mult
din aer vrei mai mult
și din soare zone întinse
de senzitivitate peste
plaje în zori rave party
pe insule

the markets are earning while the winds
keep turning

ur face so disco
nasul pudrat
gene dungate ca șosetele elevelor
sclipici pe pomeți
două fructe din pixeli răcoroși
în adâncul frunții
două statuete oscar
contopite în sărut
ce visezi ce visezi
că vântul se schimbă
risipește smogul
orașului nostru
lumină galbenă intermitentă
noaptea nu-i nimeni
în intersecții

brain damage

ore cu țesuturi dizolvate în lumină
ore cu simțuri arcuite ca un curcubeu
incredibili pași de sinteză
în producerea fericirii

corpul tău strigă da
corpul tău n-are strategie
corpul tău transmite
atenție pericol de rateu

glitch pe undele beta
încăperea e inundată
de godlike substance
rupe structurile compacte

scânteii de argon și neon
umplu întunericul cu ozon
rotirea bolții
viteza accelerată a stelelor

emisfere supraîncălzite
hărți cerebrale purpurii
dragoste
dragoste

Error sound

Nici voi nu știți ce faceți,
amestecați substanțe, scoateți duhuri,
orga de lumini disco îl ridică,

tu stai întoarsă în semiprofil ca o nimfă
pe ghizdul fântâniei, marginea scenei,

muzica îți susură-n urechi, dar de la o vreme
ești în mașina de făcut surcele,
ești milfa de pe marginea scenei,
critici tot ce-i în jur și tot ce te sfâșie pe dinăuntru.

Și dacă vă-ntâlniți nu veți ști ce substanțe
din chimia personală să amestecați pentru a trece

(Și dacă nu-i o mișcare exersată constant,
nu iese.
Noaptea la patru urechile țiuie în întuneric.

Ecranul a înghețat și se aude
Windows error sound, Crazy error sound.

Crazy error,
Error royalty).

Pentru a trece fluid și pașnic în,
Pentru a trece fluid și pașnic în

a trece în
a trece în

nirvana și urmași
post-grunge subtilități ritmate o doamne.

ridicol și frumos

am folosit atât de multă disciplină în comunitate
pentru dorință pentru climaxul stării de bine
mi-am biciuit trupul am sacrificat
toate resursele pe dopamină

liber acum când nu mă vede nimeni
îmi percep gesturile ca fiind teatrale

în general prietene
ne perpelim de plăcere când primim apreciere
când aleg să te tratez
ca pe adevăratul băiat de aur
mă autosugestionez pe fericire și atunci
tremură o lacrimă în colțul ochiului

atleți cu medalii ciorchine la gât
alineați la linia de start
și toți jurnaliștii entuziaști
we go home and we write about ourselves

e și ridicol e și frumos
mușchii faciali contorsionați
râsul reflectat în termopane fumurii
atât de gregar atât de barbar

e și ridicol e și frumos
e o catastrofă media

porțiunea cromatică îndepărtată

penitență în penthouse pentru o viață de excese
asta ne dorim pentru bătrânețe
asta dorim ore de nesfârșită lene
nesfârșite triluri pârâiașe pure
înfășurați în mantia chromakey
cu fața luminată de acordurile pianului
inhalând sprayuri morfinomimetice

gaff

o parte din fum intră în țesătura canapelei
va persista și mâine o ceață subțire
deasupra vegetației luxuriante
punem la cale planul detaliat
în mintea mea e treasure hunt

eforturile de a stăruî în dragoste frățească
de a plusa la energie și verbiaj
în speranța că fiecare vorbă se dezvoltă-n emoție

preocupările noastre eclecticice
nu se ating decât parțial
restul e rotire și ascundere
tehnica distorsiunii sincrone

ies pe ușă îmi iau la revedere
dar sunt în continuare cu voi
umplu baloane răsucesc animale
pe coridor găesc una din
figurinele origami plasate de polițist
pentru a arăta zădărnicia mea

ies pe ușă îmi iau la revedere
trec prietenia prin testul dezagregării
rămân câteva imagini
vorbe și voci rupte din context

o lume în care am prosperat
am ridicat ritualuri
și nu l-am înțeles pe zeul care ne veghea
cu toate că-i imitam gesturile
harul și lumina erau una
scăldat în lumina verii îi imitam gesturile
zeul nu s-a supărat
râsul și harul și lumina erau una

au fost experiențe în deșert
dar acum mă întorc la voi
să punem la cale planul detaliat

UNITÉ D'HABITATION

zilele astea identice

ceața întreruptă de blocuri
mereu la același nivel de percepție
trec adesea pe lângă tipul
care stă printre ceilalți homleși adormiți
și scrie într-un caiet

maldărul de zăpadă de pe trotuar
se înnegrește zilele se împuținează
noapțile stau ca o ciupercă – imobil
câinii păstrează o anumită distanță

viteza constantă a mașinilor
pe căile de acces spre oraș
portbagajul încărcat luminile roșii
spun că e totuși ceva cald aici
o bulă de ceară activă în lampa cu lavă

bead art. munca e brățară de aur

noaptea culorile ard în spaima tristă
a tablourilor din mărgele de sticlă
afișaje electronice brățări de aur
mă înghesui după un ins în cutia de rigips
sper să decurgă lin schimbul valutar
într-o bună zi n-o să mai am valută

mă uit la picioarele de manechin expuse
în magazinul turcesc aștept să ieși din cabină
în drum spre casă o să vrei minieclere
strălucind de seve în caserola de plastic

barele portocalii ale tramvaiului licăresc
în lumina granulată a vaporilor de sodiu
urcă un tip în echipament de jogging
tremură încă după exercițiile de destindere

ignis fatuus

energia naturii azi douăzeci decembrie
doar cât să anime o ceată de vrăbii în boschet
energia naturii azi de sfântul ignatie
permite ritualuri menite să preîntâmpine
stingerea seminției porcilor

la ora incertă când stăpânii își scot câinii de talie mică
încerc să restabilesc un flux decent între mine și lume
am o parte volubilă cinci părți rigide
trebuie o doză de nebunie să crezi că mântuirea
e mai mult decât o treabă de mântuială
să te însuflețească măcar un pic
îndărătnicia ocultă și brațele care au ridicat
biserica sfinților înaripați și turla care se reflectă
în băltoaca înpumată de lângă spălătoria auto
ca într-un tablou în ulei întunecat

mozaicuri din bucăți grosolane de gresie
fluturi avioane abstracțiuni în zigzag
(acțiuni de lipire a unor straturi peste alte straturi
complet nepotrivite dar care emană duiosie în intenția lor)
gesturile derapează de pe orbita estetică
cu fețe încremenite urmăresc mișcările propriilor mâini

cu toată bunăvoința

în fața barului
scrum cât dintr-o sobiță
dopuri de bere aruncate aiurea

în abundența ei de șorțuri
cu o mie de batiste prin buzunare
nebuna-și plimbă pudelul

aleargă-n zigzag
semenii lui
îl latră în rafale

atâta sânge pus în circulație
atâta tragere de inimă
odată cu venirea dimineții

și totuși scrâșnetul roților de jucărie
se îndepărtează
poarta se trânteste

Dog interface

Fețe din reclame compromise de obscuritate
pe sub gluga de plexiglas de la Bucur Obor
Luminițe festive printre betoane
capete vorbitoare în audiența săracă a troleului
Călătoria spre învelișul suprem

Călătoria spre cel ce nu mai suferă când e atins
Cine sunt eu dacă topesc indiferența paznicilor
cine sunt eu dacă am impresia că muncesc
și când aștept autobuzul
cine sunt eu dacă țigăncușa de trei ani
pupă butonul pentru invalizi când mă vede
și mai ales de ce simt nevoia să fiu cineva
când mă înghesui printre standurile din Europa

Pe lângă centrul de colectare
și manechinul transformat în mascotă
pe lângă China Town Afumați
printre corciturile de labrador
care noaptea hoinăresc pe terenul viran
dintre zonele rezidențiale

Călătorie spre iritarea profundă
față de sinele practic cel care face și dreg
dar niciodată nu reușește
să dezlege influența nefastă
a efortului somatic asupra minții
să recalibreze nevoia care se naște din întunecime
nevoia de a mă reconecta mereu
la lupta pentru supraviețuire

Iritare profundă față de sinele mercantil
și suportul de plastic față de plăci
și profile de policarbonat fosele septice
Căci al tău este dedemanul șantierul
și munții de moloz Amin

cartierul măștilor sparte

oglinzile din barurile goale
radiază lumină rece peste cartier
e ora la care
cineva urcă pe acoperișul garajului de tablă
și dă cu mătura
doi bărbați tineri se chinuie
să lege chinga de mașina din față
ora celor mai bizare sarcini
interfoane cu plăcuța sonoră defectă
pungi scuturate de la etaj –
baloanele cu aer cald ale unor ființe deprimare
pe fețele trecătorilor măști ofilite
din gumă de mestecat

alegoric

persoane purtând șepci
rearanjează mesele noaptea
așază flori exotice în mijlocul lor
fortărețe de sticlă și inox
metereze din șervețele

rearanjează mesele
închid ușile
și dispar

iluminatul public inundă spațiul
alimentației publice
nicio prezență biologică
până departe
vopseaua albă a locurilor de parcare

psihohidrografie

zilele alea lungi, primele
cu energia lor asemănătoare curentului
apelor de la munte
pe sub gheața subțiată

ce ar mai putea diminua energia începutului
în scânteierea de neon și sticlă
a marilor orașe?

ea difuzează pe la margini
și se scurge în păienjenișul hidrografic

e tinerețea asta de care tragem
să dea randament maxim
în nebunia noastră calculată, rece

Creatorii Midway Games ar fi trebuit să ne spună

În lumina tare a dimineții,
dansul celor două capete ale viitorului
covrig, ținut între degete de fata de la patiserie,
o nouă confirmare a faptului
că viața e plină de posibilități:

vârfuri vegetale pline de seve,
iarba mucegăită de anul trecut,
stoluri de păsări
în migrația lor gălăgioasă
dintr-un gard viu în altul,
mucuri și scuipați
într-o continuă împerechere pe asfalt,
propriul miros,
din ce în ce mai pregnant.

Posibilități ce se închid,
se strâng covrig.
Și constatarea că, în ciuda greutăților,
te menții destul de bine.

În lumina tare a dimineții,
automatele de cafea,
automatele cu bilete și sandvișuri.
Dar unde-s artificiile de culori și sunete
din sălile de jocuri,
Mortal Kombat,
ecranul Choose Your Destiny!

Paradoxul California

Direcția vântului coincide
cu direcția avioanelor
și eu merg în aceeași direcție.

Aprilie, mindsetul adolescenților
își arată semnele pe piele
și în culorile hainelor.

Bannere umflate de vânt
împing lumea spre terra incognita:
livezi de portocali, grădini înflorite.

Paradoxul California:
i'll eat oranges for you,
and you may throw snow balls for me.

structura zilei

cum se termină și încep toate
în structura zilei
freze și flex telefoane
tâmplărie
aspiratoare copilași
nicio pauză în structura zilei

uriașul care-ți fură ritmul
face imaginație activă
înlocuiește urgența orelor de lucru
cu ceva plăcut
megafoane care te cheamă la party
blender shaker
nicio pauză în structura zilei

piele fină
acoperită de salivă
răcoare salină în adâncuri
amar și iute pe limbă
nicio pauză în structura zilei

apartamente noi
benzi adezive încă pe ferestre și uși
pete de lavabil alb
bannere cu ansambluri rezidențiale
oameni făcuți pe calculator
în bunăstarea lor lividă
goluri care se repetă în structura zilei

spații ce așteaptă să li se dea viață
prăjeală în bucătării
televizoare unde cerebrale
nimic serios în structura zilei

se anunță caniculă

în curând sistemul binar al vacanței mare munte va goli
orașul
au apărut dube cu pepeni în cartier și niciun puști cocoțat
pe grămezi
în microcrepuscul de bărăgan
câțiva trandafiri sfrijiți contra tonurilor de gri ale blocului
dacă temperatura coboară sub 25 se vor auzi triluri izolate
în amintirea ritualurilor de împerechere
pe cer au trecut azi doi nori închipuind semnul egalității
zile fără contacte urme ale unei violențe permise
descoperite cu mândrie prostească pe sex
lucruri care nu te apasă dar nici nu-ți fac bine

game cheats

satisfacția încremenită
în punctul culminant guri întredeschise ochi strălucitori
cerul calculat la metru pătrat de afișaj
și tot ce-mi propune comerțul mă descurajează

prefer curțile din spatele blocurilor
zonele de interes ridicate peste
ruinele vechilor chioșcuri

parcurile și alte zone de agrement
înconjurate de garduri și pete mari de urină uscată
muncitori la bustul gol în barăci
să treci în perimetrul săpat
înseamnă să te pui cu proasta aia de muncă
spune o voce din off

caut încercările ingenioase
de a recuceri spațiul obturat de beton
și fantezii rigips
o sticlă cu eticheta alter
desenată pe un zid
dune scris cu spray-ul pe tencuiala de culoarea nisipului
i need \$ sau RON pe ușa unui depozit

degetul mijlociu, vedere caleidoscopică

o dereglare temporală pe lângă șine
face ca toată munca să pară din alt secol
bărbați în uniforme cefere
răsfoiesc o revistă cu demis roussos

femeile ieșite din schimb
ciopârțesc un rug de mure
ruginit în praful feroviar

lumea e un amestec
făcut parcă de mine

și aici plictiseala își infuzează nuanțele
e bârfă se ține cont de alcoolul băut
și cine cum s-a refăcut
soarele dimineții prin sticla afumată a minții

la periferie mă simt ca boierii minții pe divan
la pipe lungi

casele-s neterminate
barul întotdeauna aproape

alea terminate își arată deja
viciile ascunse
în curte le-au crescut
trei fire de porumb

agenți de pază
se odihnesc la umbra
ghivecelor cu plante ornamentale
unde aerul e mai rece
de la ventilator

dacă aş putea să exploatez asta
la anul aş culege laurii bienalei

dar pierе gândul
când văd monitoarele din parcare goală
lăsate nimănui
ceva rău ar putea să se întâmple cu mine

iar ei mă măsoară și știu
că pe monitoare se vor derula imagini cumiți
fără gesturi obscene spre cameră
fără exhibiționism

cumițenia descrie un traseu
intri și ieși
nu le strici configurația

cețățean care confundă responsabilitatea cu frica

mă mișc la marginea fricii
din spatele meu vine
îmbrăcată-n sari
pe role
poșetă cochetă
mărgeluțe și strasuri
e doldora de bestialitate și frică

din mijlocul trotuarului
mă trag cu binișorul la margine
are nevoie de cineva de încredere
să nu fie singură
când trece podul grant

mă întreb ce este violul
și cât de frică mi-ar fi
dacă cineva m-ar stârni
și câtă complexitate la periferii

incoerențe/descendențe

pe acoperișurile de tablă ale orașului
felinele-și plimbă trupurile
încărcate cu energie statică
deasupra orașului cerul nu mișcă nimic
în ciuda presiunii atmosferice și a acumulărilor
taxiurile galbene sunt gata la orice stimul
să declanșeze arta balcanică a exagerării
gândacilor căzuți pe spate le zvâcnesc
antenele ca o singură pereche de gene

totuși în mod paradoxal
îmi flutură prin sinapse uneori
posibilitatea de a defini logica zilelor
sub forma unei probleme de fizică
vizirul întreabă
cât de repede trebuie să alerge băiatul muftiului
ținând câteva cuburi de gheață pe palmă
în așa fel încât acestea să nu se topească
până ajunge în fața stăpânului la care slujește

dacă Dumnezeu ar avea o înfățișare și câteodată are
i-aș urmări mișcarea buzelor și cum
gesticulează expert spre edificii în secțiune
unde își desfășoară activitatea măștile Guy Fawkes
emanând date statistice pentru eficiență în viitor

uneori mi-e ușor să vorbesc cu Dumnezeu
pentru că amândoi suntem incoerenți
pentru că amândoi suntem occidentali

Înregistrare

copaci cu umbră persistentă. mese zoioase
baie publică pentru muște. ventilatoare obsesiv-compulsive.

lehamitea în membre. isteria sublimă a celor născuți
în iarnă. mahmureli negate cu vehemență.

unde se intensifică vântul, pungile sunt cele mai
frumoase contorsioniste. iar acolo unde
se adună material pentru certitudine –

lintiță. benzi magnetice.
alge fantastice. pojghiță.

arsură

portar ars de soare la capătul stațiunii
câmpurile cu mortar pepeni în putrefacție pe trotuar

vreau să rămân aici cu tine
în peisajul brăzdat de stabilopozi
să citesc peste umărul tău ce-a mai făcut amy dunne
 din gone girl
printre nudiști și animatoare navetiste după program

serile să jucăm volei până se întunecă
și nu se mai vede fileul
când din zgomotul valurilor frecvențele radio se retrag
departe lângă corturi cineva pare să jongleze cu focul

23 august mâna fatimei

caut concerte în oraș
din cele la care încă se dansează
nu se stă cu brațele ridicate
nu se înregistrează totul pentru totdeauna
ținând călăuza digitală aprinsă deasupra capului
oameni cu șanse zero de a-și aduce aminte altceva
decât nevoia de a înregistra
răcoarea nopții pișcându-le ochii bulbucăți

ce prost se termină și vara asta
ieri m-am uitat la fotografii din arhiva
unui ziar online cele din ediția tipărită
cele de când încă se scria
în stilul impus și imperios

alaltăieri m-am luptat pe net
să strâng forță pentru zilele ce vor fi
plătite cumva în fața calculatorului
alaltăieri seară chiar am ajuns să mă tem
că până vine fata acasă eu n-o să mai fiu în stare
s-o scot de pe traiectoria impusă
de magnetul rău ascuns sub busolă
care o trage peste mări
în califatul unor valori violente absurde

ce să mai repari și pentru cine
azi bate un soare trist de 23 august comunist
bicicleta unui băiat de pe stradă se strică
vine la mine s-o repar nu mă pricep
deși vreau atât de mult încât nu mai pot
nici să-l trimit acasă nici să-i explic
nu mai pot să fac nimic sunt paralizat
și din paralizie se naște nevoia de legendă

aș vrea să vină cineva să ne explice
cum s-au născut aceste formațiuni locative
din cubismul crețacic și de nu cumva
mâna fatimei și bunăvoința ei au ocolit acest ținut

Măreția ei postdecembristă

Casele din acea zonă sunt greu de definit. O clădire care poate fi orice, școală, hală sau palat.

Vegetația lipsește cu desăvârșire, pentru a lăsa loc neîncetatei transformări prin care trece habitația.

Ce nu mă implică, nu mă omoară.

Muzica sufletului meu vibrează frumos.

În aer, în limfă și-n substanță cerebrală.

Nimic din toate astea nu-mi aparține, e doar aparenta stabilitate a materiei vii.

Nu e exclus ca aerul care trece prin tuburile de staniu ale orgii să treacă și prin burduful acordeonului.

Aerul e atât de dulce, parcă nu i-aș mai da drumul.

Mai ușor de atât nu va fi.

Apele din zona asta sunt bănuite de infiltrații menajere.

Și e suspiciune în toate.

Zidurile-s bănuite de crăpături care nu există.

Nu e exclus să se năruie totul, nu e exclus să prospere.

Trăiesc pe muchie, oricât de mică ar fi ea.

Verile erau rupere,
puteai să trasezi pe iarbă conturul trupurilor noastre.
Mâna prea leneșă să oprească muzica-n căști.
Când ora de aur își revărsa lumina,
orașul proiecta bule de dioxid pe cer,
înnotam prin bere până acasă.

Dar nepăsarea, faptele care atrag
întâmplări neplăcute?
Cauzalitatea și toate canalizările fără capac,
nesemnificate.
Să nu-i dorești cauzalizății ce nu-ți dorești ție însuși.
Să nu blestemi soarta.
Nici spațiul artistic nu este privilegiat,
conținuturile cathartice
sunt condamnate la repetiție.
Pentru că arta e o îndeletnicire
mai puțin curajoasă decât viața.

Poate că partea bună a sufletului meu
e închisă într-o operă de caritate
de care n-are nimeni nevoie.
Măreția ei postdecembristă
se pierde în bolboroseli televizate,
în zonele de bruiaj,
în emisiuni de divertisment,
false acuzații printre dedicații.

Giulești limited

Am chemat liftul și înainte să cobor m-am admirat
încă o dată
în oglinda pătată de degetele copiilor Asta e
pe măsură ce creștem implicarea organică și pe bune
în viață slăbește
Cobor pe un platou părăsit de mult de Wes Anderson
și echipa sa
sub vidul cerului de septembrie care-ți taie respirația
sau provoacă ceva greu de identificat și de simțit
până la capăt
lumea văzută prin ochiul atins de pareză facială
a tânărului M.C.
ruperea relației dintre stimul și emoție
Practic ar trebui să dau o mână de ajutor băieților care
montează plasa
pentru tenis de picior
în loc de asta șutez într-o cutie goală de tic-tac portocale
și merg mai departe
spre terenul viran al fostei piețe unde stau în stive tarabe
și standuri de bingo
Măturători în veste reflectorizante trec la apus să adune
pepeni crăpați
sub vidul cerului de septembrie

ULTIMA SPEȚĂ

Completări la vocalele lui Rimbaud

Ă – rețele de comunicații căzute
resurse deviate către alte state
clueless people magic people
zgomotul alb al noii politici

Î – softuri piratate pe contoare
vampirii energiei la periferii flacăra de carbid
căsuțe poștale goale durere de cap

Mici

Au ajuns să semene cu Yoda
nenii ăștia disputându-și Forța –
doi mici pe tăviță
și mult muștar.

Se plimbă pe străzi
în halatele lor,
adunând rămășițele
lumii ce proliferază
în derută și reflexe.

Industrii exilate
în cutia cu unelte.

*Te trimiteau în concediu
la mare și la munte,
era ca-n rai nene!*

Soțiile regizează pe balcon lentul război
dintre begonii și mușcate.

oh how they broke his spirit

oboseală lehamite
cârlige improvizate din cuie
la sfârșitul zilei
mormoloci în mâl
o tonă de clișee
plasă fără pești
sub luciul șmecheriei
disperare
de ce m-am născut aici
freudian slips mizerabilism
jocuri de seducție
megalomanie
mă roade până la os
nici curat nici frumos
de ce m-am născut așa
ce folos

Loose cică

Împrumut colorația criptică a celor ce trăiesc printre
bălării și betoane.

Nu-s de aici.

Imit 100 de voci în 5 minute, dar niciuna nu este a mea,
caut înălțimea

la care să mă-nfig între vocea crainicului tv și vocea
din reclamele radio.

Nu-s eu acela.

Vreau să stau cu punkerii pe butoaiile goale de bere
și să provoc cetățenii.

Nu-i de colo.

Dau drumul experienței și o păstrez în adânc pentru că
am frâu liber.

Nu-s aici.

fascinație condescendentă

ei l-au învățat șmecheria, ei l-au învățat cum să fenteze sistemul umilitor de reguli, ei i-au arătat porno și l-au dus la sirene dansând între oglinzi rotitoare, ei i-au arătat drifting și scheme, cu ei a exagerat alcoolemia și relationship status în imaginație.

niciodată n-a fost mulțumit. imita eroi din filme și cărți, voia să fie eroul celor din fața blocului. folosea siguranța de sine a modelelor ca să-și etaleze bătăria. gesturile și acțiunile lui erau grosolane și pline de viață. păstra finețea și comportamentul civilizată pentru acasă. însă dincolo de toate acestea persista senzația că nu poate comunica nimic nimănui.

după un timp a renunțat la prostii, s-a mutat din cartier. a hotărât că e momentul să-și ia viața în serios. la capătul acestui nou proces existențial, care a durat mai bine de zece ani, e din ce în ce mai clar că ceea ce se întâmplă este departe de a fi ireproșabil. atât de multă energie și timp ar trebui investite pentru a restaura tavanul pictat al tavernei, gesturile mărețe ale epocii de aur, poziția demnă a omului în forul public, încât nu se merită.

inspir, iespir, exist

acustica e la pământ,
sudura nu ține,
senzorii dozează ce nu trebuie
și cât nu trebuie,
esteticul e pe reset,
inspir,
iespir,
exist,
e de aur, e de raze,
creierul meu made in italy,
despre bani nu pot să spun,
nu pot să tac,
gândurile mele revin
ca într-un rondel cu refrenul stricat.

megafoanele-s parazitare
de doamnele de la stat,
cineva a furat o bucată de gard,
oameni irascibili pe stradă,
romane de capă și sfadă,
inspir,
iespir,
persist,
la fel și trupul meu puternic
made in hungary,
am sânge de taur
așa mi-a spus o asistentă
sau așa mi-ar fi plăcut să spună,
pot să te ajut fizic.

nu gândesc profund,
creierul meu nu e cu lasere,
cu minuni,
am observat că pielea și hainele ȝiganilor
se impregnează
azi miros a levăntică,
măine a porumb de lapte,
a bureți și a hribi.

doamnele de la stat tac
megafoanele țiuie amplifică degeaba.
de ce cântecul greierilor în câmp
e tăiat de zgomotul roților de tren?
și dacă țiganii sunt impregnați
de sevele naturii,
pe mine când o să mă învăluie
arta ca o pelerină chromakey
să mă scape?

și dacă nu mă scapă
trupul meu e puternic și mă scoate,
mă ajută să ies din ratare.

comportamentul locatarilor

se instalează în casa părăsită
ocupă fiecare etaj
îi urmăresc în trecere cu coada ochiului

desfac saci cu boarfe în curte
puștii își leagă picioarele de la geam
unul din ei agită o pușcă laser
cu becuțele aprinse

bătrânul cântă într-un colț la vioara lui stricată
și când mă vede încearcă să mi-o dea pe 100 de euro

îl rog să-mi mai cânte ceva
pentru zece lei și câte țigări mai ai acolo
vine după mine simțim amândoi mirosul sălcii al banilor

când își vor fi risipit banii la păcănele
și cojile de semințe un covor moale sub tălpi
vor sări unul după altul pe fereastră

privirile lor hăituite se vor opri pe lista locatarilor
să le deschid și să le vorbesc tare și răspicat
lipiciul din ochii lor ți-e frică să nu devină acid

orașul câinilor

trei piți și un copil
au nimerit la un film european

în întuneric
unea îi sclipește căciulă cu strasuri

când tatăl fetei din film
o ceartă ea se uită-n altă parte
iar cele trei se dau pe telefon
comentează cămășuța de noapte
a unei prietene

în punctul culminant
sălbăticiunile se dezlănțuie
și copilul se întreabă cu voce tare
dacă fata din film o să scape

la final fata plânge și tatăl plânge
trei piți plâng la final

personajele își cer iertare
că au pus animalele cu botul pe labe

suflet civilizată și suflet primitiv
s-au reunit în sfârșit

zen ratat

rătușca a detronat petul
i-a luat locul sub jetul ce se varsă
dintr-o țeavă eu am venit
cu un pufulete de acasă
împachetat în șervețel
am traversat orașul cu grijă
să nu-l sparg
când îl arunc rătuștei mele favorite
lângă mine se așază o fată
se scufundă în meditație
după un timp simt
privirea ațintită asupra mea zice
mi-a intrat o gânșanie în chiloți

aș da zile de la mine

să pot fi în preajma lor
ziua se-mping cu burtica-n mine
baby faces cu degete rotofeie de aur
căutând confortul în somn
noaptea se pierd în tranzacții
gajul e mama copiii viața lor
și dacă ei pierd
noaptea când dorm
mi se ia și mie din viață

pe ring cu băieții

băieții care dansează
scot cuțitul pe ring
îl învârt pe degete
presiunea mânerului
pe al doilea mont
mâna ușoară
scheme din încheietură
înjunghieri laterale
arte marțiale
băieți care dansați
și-nvârțiți cuțite pe ring
eu vreau să simt
dați-mi și mie
fiorul siguranței de sine

dreamcatcher

vânez cel mai frumos buric din oraș
deasupra buricului să aibă un alt buric
aproape inocent o singură găurică
nimic tumefiat căușul cercelului
pe care l-a purtat

doi sâmburi de rodie
două rubine și un tatuaj
seninătatea violentă a dragostei
ca-n rubens

să mă cristalizez acolo pe unde
pătrunde dulceața șoldurilor
să devin un vis languros
prins de dreamcatcherul ei
vis captiv maladiv

psi

petalele de ieri pe podeaua de marmură
tocurile scrâșnesc lănticul de aur șerpuieste
peste tăblia de plexiglas a măsuței din living
depune telefonul și legătura de chei
cu mușunache și telecomenzi aprinde plasma
dar oprește imediat sonorul
ce să schimbe și unde să plece e ultimul mesaj
nu-l mai citește menajera a pregătit niște saci
dincolo de poarta acționată electric
câinii de luptă de la celelalte vile s-ar izbi furioși
de gard unde să plece așa pe jos

e primăvară/ pisicile se bat în copaci/ csf n-ai csf

diva rnb se lamentează

încovrigată pe pat
scriam în jurnal și desenam
lacătul inimioară s-a spart

indicatoare și indici
pe zonele erogene
voiam să dau hitul
miserupist al verii

voiam să dansez
pe pulsul bursei
vara s-a dus
încinge bong

am ajuns ultima speță
din echipa de producție
a unui film porno

același dintotdeauna

profilul poate păcăli pe oricine
o sărăcie în hormoni ar fi suficientă
ca magnetismul să dispară într-o străfulgerare
sunt același dintotdeauna
mă țin țepăn de atâta lipsă de atingere

singurul lucru vizibil în ultimele zile e tensiunea
sala de forță dușurile reci nimic nu ajută
m-am săturat de fotografiile
cu față cântând la chitară
față ținând instrumentul în poziție nefirească
fete pozând pe motocicletă
la periferia orașelor industriale

m-aș arunca pe ele
dar mai întâi vor să mă învețe
o metodă de a combate efectul căldurii asupra înghețatei –
ronțaim vârful cornetului
și așteptăm

porno

strigăte reci mentolate
scoici linse în căușul perlei
aur cu diamante
piele sedefie caramelizată
țipăt al animalului înjunghiat
voce adânc-miș-mușcătoare
o-ul căzând ca un inel pe podea
sâsâitul șerpilor în deșertul încins de
lentila convergentă a soarelui
cântec pentru cei ascunși în vizuină
scârțâitul întretăiat al ușilor deschise și închise
de cămărași aduși la disperare de stăpână
sunetul de încântare al personajelor anime
șfichiuitul nuielilor în baia de abur
crema întinsă pe piele
piele transpirată pe piele uscată
îmbibată și ea încetul cu încetul
țipete în pragul nașterii
gâlgâială gângurită
scurte râsete de copil tembela
ciripit picături de ploaie în soare
apoi camerele mobile sunt scoase de asistență
lămpi și ecrane fade away
oamenii se îmbracă
depărtându-se unul de altul

txt frumos elegant cât de cât

cu degetele mereu transpirate
am învelit bomboane de crăciun
încă de la începutul verii
am învelit bomboane

pentru că niciodată nu e prea devreme
să te pregătești să devii moș crăciun
să te lepezi de mișmașuri

cine știe mai bine decât mine
ce înseamnă să amâni plăcerea
în viață ca și-n vers:

cine știe mai bine decât mine
ce înseamnă să cânți la zidurile ierihonului
cu trompeta în surdină

pentru că mie îmi place orașul ăsta
și îmi place desfrânata care trăiește în zid
vreau să locuiesc cu ea acolo în zid

și-mi place muzica
că ce frumos le zice prințesa alina
*aș da zece ani din viață să fiu fericit
să mai văd încă o dată de ce n-am iubit*

de nu le-ar da domnul așa dureroase
pentru că și lui îi place desfrânata din zid
dar vrea ca locul ăsta să fie una cu focul

și până la urmă focul ne va mistui și pe noi
ne va despărți în particule de fum și ceață
care să hrănească viitoarele seminții

Cuprins

CHEF IEFTIN

- 7 uplift
- 8 lumini disco
- 9 f1
- 10 jingfan
- 11 zgomot alb
- 12 mesaje vocale
 - a. mai mult zgomot pentru nimic
 - b. și ce e rău și ce e bine?
- 14 ***
- 15 Fake din viscere
- 16 Shortest racing circuit
- 17 majestic
- 18 muppets
- 19 asfalt rave
- 20 the markets are earning while the winds keep turning
- 21 brain damage
- 22 Error sound
- 24 ridicol și frumos
- 25 porțiunea cromatică îndepărtată
- 26 gaff

UNITÉ D'HABITATION

- 31 zilele astea identice
- 32 bead art. munca e brățară de aur
- 33 ignis fatuus
- 34 cu toată bunăvoința
- 35 Dog interface
- 37 cartierul măștilor sparte
- 38 alegoric
- 39 psihohidrografie
- 40 Creatorii Midway Games ar fi trebuit să ne spună
- 41 Paradoxul California

- 42 structura zilei
- 44 se anunță caniculă
- 45 game cheats
- 46 degetul mijlociu, vedere caleidoscopică
- 49 incoerențe/descendențe
- 50 înregistrare
- 51 arsură
- 52 23 august mâna fatimei
- 54 Măreția ei postdecembristă
- 56 Giulești limited

ULTIMA SPEȚĂ

- 59 Completări la vocalele lui Rimbaud
- 60 Mici
- 61 oh how they broke his spirit
- 62 Loose cică
- 63 fascinație condescendentă
- 64 inspir, iespir, exist
- 66 comportamentul locatarilor
- 67 orașul câinilor
- 68 zen ratat
- 69 aș da zile de la mine
- 70 pe ring cu băieții
- 71 dreamcatcher
- 72 pisi
- 73 [e primăvară]
- 74 diva rnb se lamentează
- 75 același dintotdeauna
- 76 porno
- 77 txt frumos elegant cât de cât

CASA DE EDITURĂ MAX BLECHER
Bistrița, str. Mihai Eminescu, nr. 3, sc. A, ap. 9
tel. 0720 593 388 / 0765 257 097
e-mail: casadeeditura@maxblecher.ro
<http://maxblecher.ro/>

„M-a luat cu bucurie
frățească, intelectuală și senină
când am citit pe tren cartea asta frumos
gâlgâitoare și cu spirit licoros, poate și cu ceva
din terroir-ul ruginit al unui triaj feroviar. Andrei
Dósa se căznește să traducă *când va veni* ceea ce
este desăvârșit doar că cu mult mai multe infinitive lungi
și substantive abstracte articulate solitare ca poetele
subcapitol în bikini tetra pe dâmburile calcaroase ale
târnavelor în înserare și în același timp se apucă de căutat pă
dumnezeu pe LSD căci ce altceva să și faci pe LSD dar din
fericire nu îl găsește și sfârșește undeva elegant între pepeni
spartți pă strada logofăt greceanu la capăt de 102 în jeg
ruginiu de august bâguind pe faithless gospodi vozvah
tebe și meme reciclate de pe junimea.

A se servi la comarnic cu covrigi arși pă vatră lângă
fabrica de negru de fum, lângă o junkistă plină
de insecurități și un meci din vremea de
aur chicago bulls.”

Florentin Popa

9 786068 15774 18

ISBN 978-606-8577-41-8